¶ Alterum dum citatus pro leui/super fi/de etiam suspitione/indicialiter renuit cõparere/vel respondere/z amplius si sit presumptio vehemens aut violenta et hec si/militer oritur ex iuris fictione ¶ Alterum est pertinacie signum/dum quis asserit et defendit errorem/cuius oppositã veritatẽ tenet explicita fide tenere. Tenetur. Inq̃ vel ex publica obseruatione/ vl' ex cõmuni doctrina ecclesie/vel ex officio seu statu suo vel ex informatione sufficiẽti/vel ex natu/rali iudicio rationis/quẽadmodũ quilibet capax ratiõis tenet explicite credere neduz articulos fidei si sit christianus/sed etiam principia legis naturalis/que sunt de pri/mis impssionibus et inscriptiõib indeli/bilibus/vt sũt pcepta decalogi/recepta fm planũ z vsitatũ intellectũ apud oẽs vtẽtes ratione. Non deprauata in quacunq̃ lege ¶ Alterum ptinacie signũ dũ quis veritatem fidei nedũ non querit cauta solicitudi ne/sed declarationez eius impedit ne veni at ad lucẽ/maxime si consiliũ fidei speciale vel generale ꝓter hoc in se vel i suis impe/dit/directe vel indirecte molestat atq̃ per/sequatur ¶ Alterũ ptinacie signũ/dũ quis veritatẽ eccie docẽtes seu determinantes odire se mõstrant/et prose q̃ verbis atq̃ fa/ctis etiam si dicat seu protestetur se velle te nere quod ecclesia tenet vel determinabit/ et q̃ paratus est stare iuri/quia si facta con tradictant hoc ẽ equitas simulata /que du plex est iniquitas/solent etiam quantumli bet heretici taliter protestari/se catholicos esse qõ eos ab heresi nõ excusat zẽ ¶ Alte/rum pertinacie signum /dum quis negat veritatem q̃ prius docuit. vel cõfessus est nec est probabile q̃ sit etiam oblitus/quo/niam fm iura ꝑmo dicto credi debet ¶ Al terum pertinacie signum/dum quis petit declarationẽ veritatis a peritis doctoriby seu iudicibus quedum facta est nihilomi/nus repudiat nulla penitus assignata ra/tione. ¶ Alterum pertinacie signum. duz quis potens cõmouet seditiones /suscitat bella in populis et regnis /ideo quia facta est alicuius veritatis catholice declaratio vel erroris reprobatio zẽ ¶ Alterum per/tinacie signum/duz quis iurat se male mo ri quoniam contra bonorem suum quicq̃ permittere fieri/vel errorem aliquem reuo care. ponit enim obicẽ prime atq̃ veritati ¶ Alterum pertinacie signum. dum quis fouet errantem et defendit iudicialiter vel extra iudicialiter sciens nihilominus. aut scire debens hunc errare. ¶ Alterum perti nacie signum. dum quis non resistit erroribus dum potest et debet/debet inq̃ vel ex officio sicut iudex/vel ex fraternali carita/te sicut vniuersi/ quoniam agentes et con sentientes fm apostolum pari pena puniũ tur/consentiunt autem qui alios dum pos sunt (vt dicit canon) ab errore non reuocãt Deniq̃ ista latius declarat ockam quarta parte primi dyalogorũ fm que signa pote/rit applicatio particulariter fieri zẽ.

¶ Epliciunt duodecim considerationes. fm totidem signa quibus solet aliquis de pertinaciaz notari vel conuinci. circa ma/teriam heretice prauitatis. premittendo q̃ lis sit pertinacie diffinitio vel oratio.

Incipit tractatus

magistri Johannis de Gerson. quomodo et an liceat in causis fidei/ a summo ponti fice appellare/seu eius iudiciũ declinare.

Queritur vtruz hec assertio sit catholica. Tam iure di uinit' promulgato. q̃ eti/am humano / quibus sa/crorum canonum autori/tas innititur. nulli fas est a supremo iudice videlicet apostolica sede seu romano pontifice/iesu christi vicario in terris/appellare. aut illi/us iudicium in causis fidei/ que tanq̃ ma iores ad ipsum et sedem apostolicam defe rende sunt declinare. ¶ Arguitur q̃ sic au toritate sanctissimi domini Martini pa/pe quinti/in sua constitutione ad perpetu am rei memoriam/facta et promulgata in consistorio generali celebrato Constañ. se pto ydus marcij/pontificatus sui anno pri mo. vbi reperitur hec assertio sicut dicitur et videtur in canonuz littera manifeste fun dari.

An liceat in causis fidei

Arguit in oppositum primo autoritate determinationis siue constitutionis generalis concilij Constañ. que determinatio mlipliciter facta ē/ ⁊ practicata. ⁊ specialiter in sessiōe publica. celebrata die sexta aprilis/anno. M.cccc.xv. que sic habet inter cetera. Et primo declarat q ipsa sancta sinodus in spūsancto legittime congregata. generale conciliū faciēs/et ecclesiam catholicā mlitantē rep̄sentās/ ptātem a christo īmediate hēt. cui quilibet cuiuscūq; status vel dignitatis/etiaz si papalis existat/obedire tenet in his q̄ ptinēt ad fidē ⁊ extirpationē dicti scismatis/ac generalē reformationē eccl'ie dei in capite ⁊ in mēbris Item declarat q q̄cunq; cuiuscūq; status vel dignitatis/etiā si papalis existat/q̄ mādatis. statutis. seu ordinatiōib; aut p̄ceptꝫ huius sancte sinodi/⁊ cuiuscūq; alteri⁹ concilij generalis legittime cōgregati/sup premissis seu ad ea pertinētib;/factꝫ vel faciēdis obedire ꝯtumaciter ꝯtēpserit/nisi resipuerit cōdigne penitētie subijciat ⁊ debite puniatur. eciā ad alia iuris subsidia si op⁹ fuerit recurrēdo. ¶ Deinceps arguit rationibus ducētib; ad inconuenientia manifesta/cōtra ius diuinū pariter et humanum.

Sequeret enim primo q papa non subijceret legi diuine vel euāgelice q̄ generaliter absq; omni exceptōe promulgata est a christo. Math. xviij. dū loqueret ad personā petri/sicut tradit ecclesia/et circūstantia textus satis indicat/Si peccauerit in te frater tu⁹ ⁊c. Sequit dic ecclesie/q si ecclesiaz nō audierit. sit tibi sicut ethnicus ⁊ publican⁹ ⁊c. Hoc aūt ꝯseq̄ns est erroneū manifeste. qm̄ papa est frater noster. Alioquin nō deberet dicere pr̄ noster. si nō simus fratres ip̄e et nos. Sz haberet dicere pater meus/vel pater mi. Sz nec cardinales nec ep̄os fratres appellare deberet. Deniq; cōstat q est ꝓxim⁹ noster et ex cōsequēti frater nō obstāte q pater sit Est insup papa peccabilis. qm̄ circūdat⁹ est infirmitate. sicut notat ad Heb. quito.

Sequeret secūdo q paulus egisset cōtra ius diuinū et humanū/dum restitit petro in faciē. hoc est publice ⁊ coraz ecclesie ꝯgregatōe. sicut habet ad Galathas ij. Hec enī resistentia nō fuit minor prouocatio pauli contra petrū/q̄ fuisset appellatio ad ecclesiam. imo fuit equiualenter appellatio. Unde et si petrus desistere noluisset. fuisset ab ecclesia condēnandus. Constat autē q petrus erat summus pontifex. ⁊ s̄m doctores confirmatus in fide et gratia post penthecostē/Propterea dicūt q petr⁹ nō errabat in fide/nec hereticabat. sed tantūmodo nimis dissimulāter se habebat circa obseruationē legaliū. dicebat ideo paulus q non recte ambulabat ad veritatē euāgelij/et q rep̄hensibilis erat. Ex quib; palam elicitur q summus pontifex qui succedit petro in apostolatu/reprehēdi pōt publice p doctorē theologū. qui in officio p̄dicationis succedit paulo. etiā vbi non hereticaret vel erraret in fide/ Et hoc similiter elicitur generalius et inconuincibilius/ex auctoritate ꝓxime allegata Si peccauerit in te frater tuus. quēadmodū pluries in sacro Constañ. concilio latissime deductuz est/in sermonibus publicis et multiplicib; scripturis. quoꝝ copie sunt apud multos.

Sequeretur tertio/q papa quiest mēbrum corporis ecclesie sicut homīes alij si scandalizaret totum corpus ip̄e non esset rescindendus. vt totū corpus sanū fieret. contra doctrinā christi euangelicā/fundataz in similitudine iurꝫ naturalis. Mathei. xviij. cum glosis et determinatōibus doctoꝝ in materia de scandalo/se fundantium in hac lege diuina et naturali.

Sequeretur quarto/q petrus summ⁹ pontifex non debuisset compelli reddere rationem ab apostolis et fratribus q̄ erant in iudea. quia visitauerat cornelium gentilem. cuius tamen oppositum dicitur expresse. Actuū. xi. cum adisset petrus hierosolymā scz vbi erat ecclesia/disceptabāt aduersus illum qui erant ex circūcisione dicētes. quare introisti ad viros preputium habentes et manducasti cū illis ⁊ et statim subiugitur obedientie petri responsio. dās in hoc successoribus suis formam debite humilitatis. quam expressit epistole sue p̄me. ca. iij. Parati inquit semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea que in vobis est fide et spe. Ex si ī destructione fidei summus aliquis pontifex volens superbire/nollet hoc facere/constat q a fratrib; eque posset accusari sicut ⁊ petr⁹.

Sequeretur quinto q alicui iniuriato per papam sicut potest euenire taz in corpore q̄ in membris īmo et in fama/circa ea que fidei sunt. nō pateret in casu dabili aliqua defensio vl' grauamīs subleuatio

qd̄ est ꝓtra ius naturale.cui ius diuinum nō repugnat. Patet tū ꝓsequētia.dato casu tali vl' simili. Fit Petr⁹ q̄ p̄dicet coꝝ̄ papa ⁊ multitudie populi copiosa:q̄ xp̄s fuit ver⁹ ꝓpheta.iubeat tūc papa q̄ detrudat in carcerē.eo q̄ p̄dicat ista veritatem. Sentiat petr⁹ q̄ si appellet ad ꝓciliū generale summittēdo se eidē.q̄ popul⁹ pteget eū nec scandalisabit in doctrina eius. sz manebit ī recta fide:q̄ xp̄s fuerit ver⁹ ꝓpheta.si aūt nō appellauerit.popul⁹ reputabit q̄ papa vez dicat ⁊ bene faciat.⁊ ita deseret fidem cū p̄dicatore suo. Querit in casu si petr⁹ dicere poterit ꝓciliū appello: quēadmodū paul⁹ timēs a sediciosis occidi.clamauit cesarem appello Hāc autē materiā latissime ⁊ studiosissime,ꝓsecutus est ⁊ fundauit okam ī dyalogo suo.cui⁹ soli⁹ autoritati nō optet inniti.quāuis fuerit egregi⁹ theolog⁹.sz innitendū est rationib⁹ suis:ꝑ quāto robur ⁊ autoritatē accipiunt a sacra scriptura.cui⁹ ꝓtemptus cū suis ꝓfessorib⁹:sepe duxit ⁊ ducet ī errores

Sequerēt sexto:q̄ in nullo casu papa posset iudicari:vel deponi ꝑ generale ꝓciliū:q̄z tūcunqz criminos⁹ esset vel scandalosus eccl'ie.patet ꝓsequētia.qm̄ ex opposito sequit oppositum. Si em̄ papa p̄t iudicari vl' deponi ꝑ generale ꝓciliū.ipe poterit denunciari per aliquē vel aliquos coꝝ̄ cōcilio p̄senti vl' futuro. Qui si velit grauamē inferre talib⁹ denūciare volētib⁹.nōne poterunt ipsi se ponere extra man⁹ suas vel potestatē:ne de facto grauet eos ⁊ opprimat iniuste.ꝗ aūt facere est vere ⁊ ēqualenter ab eodez appellare. Et hoc ꝓtaticatū est in cōcilio pisano ꝑ vtrūqz collegiorum duaz obedientiaz.s. Gregorij ⁊ Bñdicti sic in suis obediētijs nuncupatoz. Hoc etiā ꝓtaticatuz est ꝑ quosqz reges ⁊ principes.q̄ se subtraxerūt ab obediētia illoruz quos isti vel illi iudicabāt esse sūmos pontifices:q̄ tū subtractōes approbate sunt ꝑ sacrū Constañ.cōciliū.quedā exp̄sse.quedam implicite vel equiualēter.

Sequerēt septimo et magis ad hominē.q̄ ꝓciliū generale non esset supra papā:vl' iudex pape legitim⁹. cui⁹ oppositū determinauit ⁊ ꝓtaticauit sacz Constañ.cōcilium. Nō em̄ ꝓcessū est ad inchoanduz depositionē Johānis/quousqz fuisset articul⁹ iste declarat⁹.sicut apparet ex actis eiusdē ꝓcilij.quoniā aliq̄ videbant supꝗ hesitare. Constat aūt q̄ ab omī homine qui habet legitimū superiorē iudicē siue sit vnus homo/siue vna cōmunitas/p̄t si rationabilis ⁊ vrgens ūmineat causa fieri appellatio ad eundē iudicē. Et si dicat put aliq̄ fingere volūt q̄ ꝓcilium nō est supra papā.nisi quādo est heretic⁹ seu deuius a fide/in quo casu nō est mirum inquiunt si cōciliū sit supra talē papā.qz desijt esse papa ⁊ est inferior omni homine.⁊ ita nitunt etiā euadere illā inuasibilē xp̄i legem. Si peccauerit in te frater tuus ⁊c.

Hoc breuiter ad p̄sens reuellit. Primo quia Johānes nō est accusatus vel cōuictus de heretica prauitate/⁊ tamē ꝓciliuz vocauit ⁊ iudicauit ip̄m tanqz suū subditum. Unde ⁊ in toto ꝓcessu vsqz post sententiā diffinitiuā sue depositōis.reputatus est ab eodem ꝓcilio ver⁹ papa. Amplius nō est vez/q̄ papa eo facto quo cadit in heresim p̄sertim latentē/sit depositus a papatu.sicut nc est vez ō alijs ep̄is quēadmodū ista materia ō clarata ē alibi latius. Reducēdo hanc opinionē ad multiplex incōueniens/sicut ad incertitudinem ecclesiastice policie/⁊ susceptōnis sacramentoz. Et ad fauorabilitatē dānate doctrine Joh.wicleef/q̄ principaliter innitebat tali fundamēto.q̄ nul⁹ existens ī pēto mortali erat papa vel ep̄s nec ꝓsecrabat ⁊c. Et qui bene pōderat causas reprobationis hui⁹ doctrine wicleef in hac pte Ille vel similes cause concludūt q̄ peccatum heresis licet reddat vnū p̄latum dignum depositione iuncta ꝑtinacia.nō tamen reddit eū depositū eo facto.sz requiritur hūana depositio. Sicut em̄ nulla sanctitas quantūcunqz magna cōstituit aliquem in statu papali vel ep̄ali.nisi per electionē humanā de lege cōmuni/ꝓtra opinionem waldensiū. Ita nulla iniq̄tas remouet aliquē ab episcopali gradu vel papali de cōmuni lege/si nō interueniat humana depositio. Amplius tercio quo ad hoc arguit.q̄ concilium sit iudex pape nō heretici.ūmo sancti.assignando casus multos in qub⁹ aliq̄s episcop⁹ ver⁹ papa poterit ꝑ multos testes diffamari de heretica prauitate/seu fautoria heresis.aut ꝑ vehementes coniecturas ex operib⁹ ⁊ cōuersatione diffamabitur apud multos et

graues populos ꝙ non recte ambulat ad veritatẽ euãgelij/aut ꝙ lapsus est in heresim iam damnatã.aut ꝙ nouã velit ꝯfingere.cõstat ꝙ existente generali ꝯcilio vel proxime futuro.poterit idẽ papa iudicialiter cõpelli vt purget se.quẽadmodũ exẽplificatũ est de petro. Q, si nollet hoc facere ꝓut facere noluit marcellin⁹ sine accusatione sua de ydolatria. Nõne conciliuz posset ꝯsequẽter ad depositõis sue sententiã ꝓcedere. Et si dicat ꝙ non.exq̃ non est heretic⁹. Respondet ꝙ apud iudiciũ ecclesie/vbi circa ea q̃ facti sunt fallere potest ⁊ falli.simile est iudiciũ de his que nõ apparent ⁊ que nõ sunt. Et ꝑ ħ elidit manifeste friuola respõsio dicẽtiũ papã nõ subijci correctioni fraterne/aut iudiciali iusse a xp̃o vbi prius. Si peccauerit ⁊c̃.

Sequeret octauo ⁊ ad hominez multiplex incõueniẽs in eis q̃ facta sunt/⁊ que adherẽtes predicte assertioni/nullaten⁹ existimandi sũt ꝯcedere velle. Et primo ꝙ Johãnes olim vicesimusterci⁹ reputand⁹ est adhuc papa sicut pri⁹.⁊ ita ꝙ sanctissim⁹ domin⁹ noster papa Martin⁹/nõ est legitime electus neqꝫ papa. Q, idem domin⁹ noster ⁊ suũ collegiũ noluit ea q̃ conciliariter facta sunt ꝑ sacꝝ Constañ.conciliũ inuiolabiliter obseruare/cui⁹ tñ oppositu⁊ idẽ dominus noster pluries palam dixit. Q, imꝑator nõ est confirmat⁹ in imperiũ Q, grauiter peccant attendẽtes p̃dicta/q̃ dant obedientiã dño nostro summo pontifici tanq̃ꝫ pape. Deniqꝫ petr⁹ de luna fuisset iniuste ⁊ perperã accusat⁹ in concilio de materia heresis p̃cipue ⁊ principaliter Quoniã in quadã cõstitutione que d̃ verbo ad verbũ ponit in actis concilij/ip̃e conatus fuit determinare/ꝙ nunq̃ꝫ licitũ est aut fuit facere subtractionẽ ab eo/neqꝫ ab aliquo vero papa/fundans se in ħ ꝙ papa non habeat superi⁹ iudiciũ in terris.nec p̃t ab aliquo iudicari. Hec autẽ reputata fuit hereticalis ꝯstitutio/⁊ ita d̃ plurimis inconuenientib⁹ diceret.

Postremo dimissis illis que sũt in facto/circa iustificationẽ vl' iniustificationẽ appellatõis dñoꝝ polonoꝝ. Nã multa hinc ⁊ inde diuersa imo aduersa ⁊ cõtraria vident asseri.circa que theologicũ negotiũ nõ versat.nisi ꝑ q̃nto sub regulis generalib⁹ ⁊ autenticis daret ars/sicut ⁊ data est/conuincẽdi aliquẽ de pertinacia ⁊ fautoria heretice prauitatis. Conuertat tandẽ inquisitõ ꝑticulate q̃stionis/circa vltimã ꝑticulã suã q̃ sic habet. Q, nulli fas est ⁊c̃. Illi⁹/videlicet apl'ice sedis/seu romani pontificis/iudiciũ ĩ causis fidei.que tanq̃ꝫ maiores ad ip̃m ⁊ sedẽ apl'icaz deferẽde sunt declinare.

Sunt aliq̃ sic dicit/q̃ min⁹ istã ꝑticulã reputãt sustinibilẽ q̃ꝫ p̃cedentem.q̃lificantes eã/ꝙ est palã hereticalis.⁊ toti⁹ ecclesiastice hierarchie circa fidei defensionẽ/seu ꝯseruationẽ finalẽ ⁊ resolutiuã subuersiua. Nitunt autez fundare dictũ suũ in aliquib⁹ ꝓpositõib⁹/quas reputant catholicas veritates.

Prima ꝓpositio.

In causis fidei iudiciũ inniti debet infallibili regule.sic ꝙ vltimus ⁊ sup̃mus iudex/cui sentẽtie necessario standũ est tanq̃ꝫ vere catholice/nõ sit a fide deuiabilis.alioquin staret in casu ꝙ hoĩes obligarent assentire cõtra fidem.

Secunda ꝓpositio.

In causis fidei nõ habet in terra iudex infallibilis.vel q̃ nõ sit deuiabilis a fide de lege cõmuni/p̃ter ip̃az ecclesiã vniuersalez vl' ꝯciliũ generale eã sufficiẽter rep̃sentãs.

Tercia ꝓpositio.

In causis fidei null⁹ ꝑticularis hõ ꝑ suaz determinationẽ p̃t de ꝓpositione nõ heretica facere hereticã.sicut nec de catholica nõ catholicã.ita nec papa nec ep̃s ꝓprie ⁊ vere loquẽdo/possũt ꝓpositionẽ aliquam hereticare. Possunt tñ ꝓpositionẽ aliquã q̃ videt aliquib⁹ non heretica/declarare ꝙ sit heretica.⁊ ħ iudicialiter/sicut doctores scholastice ħ faciũt vel doctrinaliter Et ħ appellat facere articulũ.diuersimode tñ. qꝛ pape determinatio penalis extendit se ad om̃es fideles/sꝫ ep̃alis tantũmodo ad subditos suos.vt p̃cise est ep̃alis.

Quarta ꝓpositio.

In causis fidei/nulla determinatio iudicialis/ep̃i ĩmo nec pape soli⁹ p̃scise vt est episcopi vel pape/ligat fideles ad credenduz ꝙ ita sit de veritate fidei.sicut p̃tendit sua declaratio.quoniã tã papa q̃ꝫ ep̃s deuiabiles sunt a fide.obligat tamen subditos sub pena excõmunicationis talis determinatio.ꝙ non dogmatisent oppositũ talis determinationis/nisi appareat manifesta rõ repugnãdi/vel per sacrã scripturã/

vel ꝑ reuelationē. vel ꝑ ecclesie seu generalis concilij determinationē.

¶ Quinta ꝓpositio.

In causis fidei sicut potest declinari iudiciū epi si appareat deuius a fide. ⁊ requiri iudiciū pape/sic de papa respectu generalꝭ ꝯcilij suo modo dici pt. Et hec est ad formam respōsiua/sequēs ex pmissis. Juncto ꝙ apud summū pontificē ⁊ eiꝰ sedē romanā/pt esse qñqꝫ raritas peritoꝝ in sacrꝫ litteris/⁊ ī vera fide ꝓbatoꝝ magꝫ q̄ꝫ apd q̄sdā ex ipsis q̄ generalia habēt studia sacre scripture ⁊ aliarū facultatū.

¶ Sexta ꝓpositio.

In causis fidei illa causa dicit maior esse/nō que est de re maiori. sicut de trinitate ⁊ vnitate ꝑsonaꝝ. sꝫ que difficilis est ⁊ ambigua ad determinandū iuxta textū scripture. Exo. xviij. Deut. xvij. et. ij. Paral. xix. In quibꝫ fundant canones dicētes ꝙ cause maiores fidei sūt ad sedē apostolicā referende.

¶ Septima ꝓpositio.

In causis fidei poterit vna causa dici maior apud aliquē epm vl diocesim. q̄ apud alium epm vel diocesim nō reputabit esse maior. vel ad superiorē sicut ad papam remittenda/qꝛ scilicet apud talē epm vl diocesim ꝓpter abundantiā theologoꝝ causa talis nō reputabit difficilis vl ambigua. sed per sacram scripturā iam damnata vl approbata.

¶ Octaua ꝓpositio.

In causis fidei nō minus aliqñ occurrēdū est siue per epm vel per summū pontificē siue ꝑ generale conciliuꝫ/dū cernunt oriri scandala ⁊ errores crudeles ⁊ impij cōtra pacificū ꝯuictū xpiani ppli. q̄ maxime cōsistit in obseruatione mandatoꝝ dei/d̄ seruando iuramēta. ⁊ de nō interficiēdo homines autoritate ꝓpria. ⁊ de non pstando ad vsurā. vel de nō rapiēdo. vel d̄ nō adulterādo. q̄ꝫ dū insurgūt errores ꝯtra aliq̄s de articulis fidei/q̄ numerati sunt in symbolo. ¶ Formāt igit rationē suā qui pdictam particulā impugnāt/iuxta ꝓpositōnes pmissas/psertim iuxta q̄nqꝫ primas. Fas est in casibꝫ ꝯcernentibꝫ causas fidei declinare illiꝰ iudiciuꝫ. q̄ reperiret deuiꝰ a fide. vl eis q̄ fidei sūt/cū suis ꝯciliarijs vehemēter suspectꝰ/ꝑ apta signa nimie dissimulationis/vel acceptionis personarum vel aliunde multꝫ modis. Sꝫ (loquendo semꝑ cū reuerētia) staret aliquē summum pontificē cū suo collegio sic posse deficere circa ea q̄ fidei sunt. quēadmodū petrus ⁊ alij apli defecerunt in passione. imo ꝙ minus videret sicut petrꝰ deficiebat nec recte ambulabat ad veritatē euāgelij. ⁊ rephensibilis erat dū paulꝰ sibi restitit ī faciē ac ꝑinde declinabat eiꝰ iudiciuꝫ/ergo fas est interdū sūmi pontificis iudiciū in causis fidei declinare. ¶ Hec autē dicta sunt vel argumentata magis ad veritatis inq̄sitionē. q̄ꝫ ad alicuius psertim sanctissimi dñi Martini pape rephensionē. attēto ꝙ ꝯstitutio sua quantū ad illa q̄ fundant in facto/nō iacet sub theologica rephensiōe Et q̄ꝫtum ad alia q̄ ius ꝯcernunt/sicut est pdicta ꝑs excepta. Dicerēt beniuoli sui ꝙ nō obstātibꝫ allegatōibꝫ ī oppositū. illā pt suscipere rationabilē ⁊ verā interptatōeꝫ. sicut recipiūt ꝯstitutiones positiue/decretis inserte quibꝫ innitit. Sic intelligēdo ꝙ nō est fas appellare a papa/vel eiꝰ iudicium in causis fidei declinare. nō quideꝫ ꝓ omi ⁊ in omi casu. sꝫ qñ facit id qd̄ in se est/⁊ qñ nō apparꝫ deuiꝰ a fide. sed ambulat recte ad veritatē euāgelij/sine ꝑsonaꝝ acceptione. quēadmodū in ꝓhemio ⁊ narratione sue constitutōis dicit esse faciēdū ꝑ summū pontificē. ⁊ ꝙ ita fecit affirmat. Nā ꝯstitutiones ⁊ leges sm Aristotelē ferunt vniuersaliter. quāuis in aliq̄ casu dabili pati possunt instantiā. ¶ Porro dñs noster tollere poterit efficaciter suspitionem sinistrā. que cōtra sanctitatē suā fieri posset/si dicta sua factis cōpenset/hoc est si sponte nullo inquirēte damnet doctrinam illā pestiferā ⁊ crudelē ꝯtra polonos cum similibꝫ ⁊ alijs. cū tali celeritate ⁊ rigore. qualē fidei materia vergēs ī scandalum ⁊ perniciē reipublice postulat ⁊ req̄rit. ꝓcul abiecta quauis acceptōe ꝑsonaꝝ.

¶ Finit tractatꝰ magistri Johis de Gerson sacre pagine ꝓfessoris eximij Quomodo ⁊ an liceat in causis fidei a sumo pontifice appellare seu eiꝰ iudiciū declinare.